

STUDENT'S LIFE

BŘEZEN 2013

MĚSÍČNÍK SPŠS A OA Kladno

POJĎME ZAPLNIT PRÁZDNÉ MÍSTO
HUŤ POLDI Kladno
NEZAPOMENUTELNÉ SETKÁNÍ
DŮL BARRÉ

WEIGHT PULLING
VÝROBA RUN
JEŠTĚ VYŠŠÍ MRAKODRAP
VELIKONOCE A JEJICH TRADICE,
ZVYKY, SYMBOLY

Obsah

2. „Úvod“

3. Pojd'me zaplnit prázdne místo

4. Nelegální činnost na půdě ZŠ Cyrila Boudy, Hut' Poldi Kladno

5. Nezapomenutelné setkání

6. Rozhovor s V. Müllerem

7. Divadélko pro školy, Důl Barré

8. Weight pulling, Nadávky, Výroba run

9. Ještě vyšší mrakodrap, Velikonoce a jejich tradice, zvyky, symboly

10. Pražský Majáles 2013

„Úvod“

Aktuality:

Pokuty

Pod školou, kde nalézá se parkoviště učitelů a na silnici, kde stojí převážně auta studentů, napadal ve dnech minulých sněh, který zabránil pohodlnému parkování. Učitelské parkoviště nebylo úplně prohrabané, a tak někteří učitelé museli svými vozy stát pod školou či na volných místech nedaleko.

Policisté, kteří sem byli přivoláváni někým na povel, zde hojně rozdávali pokuty. Mluví se o provozovateli nově otevřené Kladenské galerie, ale zdali je to pravda, tvrdit nemůžeme. Jisté však je, že velký počet těch, kteří pod školou stáli, obdrželi nějaký ten papírek, bez výjimky učitelů.

Kdyby však bylo kde parkovat, nebyl by tento problém na světě. Auta, převážně studentů, lemují silnici od hřiště až k tělocvičně ZŠ Cyrila Boudy, kde stávají zas motocykly studentů, taktéž naší školy. Řešením by možná bylo, kdyby v rámci výuky oboru stavebnictví se pod dvorem určeného na praxi, vyhloubil prostor, kde by se mohlo postavit parkoviště, které by umožnilo lepší parkování.

Soutěž ve Finanční gramotnosti

Letos se naše škola už podruhé zúčastnila Soutěže ve Finanční gramotnosti. Ti, kteří se umístili na prvních třech místech, utvořili družstvo a společně bojovali za naši školu i v okresním kole. Chtěli bychom tedy našim spolužákyním Lucce Šimkové, Hance Bělohlávkové a Janě Smetanové poblahopřát, jelikož vyhrály krásné 1. místo. Gratulujeme!

Hřiště v Novém Strašecí

Společnost Lidl vyhlásila soutěž „Rákosníčkova hřiště“ o dětská hřiště v místech, kde se nacházejí její prodejny. Hlasování probíhalo od 1. 2. do 28. 2. 2013 v několika kategoriích. Díky tomu, že na naší škole jsou studenti z Nového Strašecí, ale zároveň i učitelé, vložila se tak díky motivaci J. Pelce (profesora, rodáka z Nového Strašecí a rytíře za dětské sny) do hlasování i populace naší školy, aby pomohla dětem z Nového Strašecí k místu, kde budou moci trávit volný čas. Hlasování bylo opravdu napínavé. Umístění našeho kandidáta se měnilo na stupínku vítězů až do poslední chvíle. Naše hlasy však nepovolily a stále přibývaly. Konečný počet našeho favorita skončil na čísle 4156 hlasů, což stačilo k prvnímu místu. Přejeme za studenty naší školy a naši redakci strašeckým dětem, aby si své hřiště užily, jak jen budou moci. Žhavé informace o tom, jak práce na hřišti probíhají, vám přineseme v dalších číslech.

Nynější březnové číslo je číslem v naší „historii“ již desátým vydaným, a tak doufáme, že se vám stále líbíme. Děkujeme za vaše ohlasy, které nám vhazujete do schránky na dveřích u naší redakce. Jsme za ně rádi a snažíme se stále zlepšovat.

V tomto čísle bychom vám rádi představili několik zvyků, které se v naší zemi dodržují. Dále pak samozřejmě nesní chybět rozhovor s učitelem, něco z kladenské historie a v neposlední řadě něco ze stavebnictví.

Nemohu také opomenout, že naše stránky na sociální síti facebook se těší veliké návštěvnosti a počet našich „fanoušků“ stále roste. Přidáváme sem různé fotky ze školních akcí, na kterých jste, a snažíme se tak rozšiřovat svou galerii.

Máte-li jakékoliv připomínky, dotazy či nápady, můžete se obrátit na jednotlivé redaktory prostřednictvím mailu, které naleznete níže, či vzkazem ve schránce.

Pokud bys rád/a projevila/a i Ty svou kreativitu a chuť přidat se k nám, do řad redaktorů, není nic snazšího než napsat na můj email, či nás kontaktovat osobně.

Honza Mañas, S3B

Kontakty

Redaktoři: Honza Mañas, S3B – h.manas18@seznam.cz, Karolína Rosecká, E3 – ross94@centrum.cz, Bára Hlinovská, S3A – Bruen@seznam.cz, Evža Stará, S2 – Evza.Jitka@seznam.cz, Jana Hanzalíková, E1 – JanaHanzalikova@seznam.cz, Štěpán Sládek, S2 – pepanek.s@seznam.cz **Grafici:** Lenka Martínková, S3B – lenka608@seznam.cz, Martin Suchý, S3B – hero-es1983@seznam.cz **Korektura:** PaedDr. Naděžda Lexová

Pojďme zaplnit prázdné místo

Studentům Technického lycea naší školy bylo umožněno navrhnout monument, který by zdobil místo před naší školou, a 18. 2. byly zúčastněným studentům předány ceny.

Návrhy našich studentů se opravdu diametrálně lišily. Od sochy Transformers, vyšší než stromy zde stojící, až po plastického muže v současném oblečení, který táhne kance. Studenti nemohli opomenout své technické obory, ve kterých excelují, a tak jedním z návrhů byla kalkulačka s vodovádou, ve které tkví hluboký smysl, a sice snoubení se ve škole se stavařským a technickým oborem.

Vítězem soutěže se stal Jan Korbel z T3.

Trochu z historie předškolního prostoru.

V roce 1971 zde byla vztyčena socha A. Zápotockého, která byla po nedlouhé době roku 1989 odstraněna. Socha A. Zápotockého v jeho nadživotní velikosti stávala zhruba uprostřed dnešního chodníkového čtverce a kolem ní se řadily velké truhlíky s květinami.

Autor: Honza Mañas, S3B

Foto: Evža Stará, archiv H.

M.

Nelegální činnost na půdě ZŠ Cyrila Boudy

Základní škola vedle té naší disponuje svým prostorem, který pronajímá zbloudilému ptactvu. Již druhým rokem je na střeše odkrytá taška, která se sesunula v důsledku nešťastného ukotvení.

Otvor zejíící po tašce je skvělým vchodem pro drobné i středně vzrostlé ptactvo, které tímto otvorem vlézá do půdního prostoru, který se stal postupem času, kdy se mezi kladenským ptactvem tato novina rozkřikla, penzionem.

K dočasnému přerušení ubytovacích služeb dochází v důsledku zapadáním střechy sněhem, kdy se ptáci kolem díry seskupí a čekají na roztátí, či přemýšlejí, jestli se vchod nějakému „výtržníkovi“ nepodařilo opravit.

Při hezkém počasí stojí na okapu pod otvorem doslova zástupy holubů, sýkorek, ale i vran, které si nárokuje přednost vzhledem ke své velikosti. Ptačí hierarchie a rozmanitost ptáků stává se pozorováním o přestávkách výplní nudného času, kdy není co dělat, a tak může tato podívaná oživit čekání na hodinu třídním S3B a T2, jejichž okna tuto podívanou umožňují, jelikož jsou ve stejné výškové úrovni a mají na tuto stranu nasměrovaná okna.

Je zvláštní, že se ještě nikdo nepřemohl uzavření nelegálně provozované činnosti, a sice činnosti ubytovací.

Pochybuji totiž, že škola dostává zaplacenou za poskytnutí přístřeší.

Z římsy se odlupuje a opadáva omítka, pod kterou jsou již vidět vyztužovací železné dráty. Pokud se tento postup nezastaví, dojde ke korozi oceli a římsa se postupně rozpadne celá. Nemluvě o vodě, která se jistě musí otvorem dostávat na strop, kde vznikají mapy a následně plíseň.

Tyto následky však nevidí ptactvo, které je zde ubytováno.

Pokud dojde v blízké době k opravě a zamezí se tak v prostupu a tedy pohodlnému vnikání, což se ptactvu do jista nebude líbit, bude se v početných tlupách na střeše bouřit.

Bude tedy zcela na vedení základní školy, jak se s těmito tlupami vypořádá a třeba jim poskytne i náhradní bydlení v podobě drobných budek, které rozmístí po okolí v rámci dobrého činu.

Autor: Honza Mañas, S3B

Huť Poldi Kladno

V minulém čísle bylo slíbeno, že se dozvíte něco o Poldovce a její minulosti a zároveň i přítomnosti. Slib se právě naplňuje a vy máte možnost se dozvědět něco o této bývalé společnosti.

Huť Poldi založil v roce 1889 Karl Wittgenstein v sousedství Vojtěšské huti. Pojmenoval ji podle své ženy Leopoldiny, která pocházela z Prahy. Díky tomuto podniku dostalo práci velké množství lidí.

Huť Poldi Kladno vyráběla vysoce legované nástrojové antikorozi a jiné oceli. Byla navíc naprosto soběstačná. Nebyla potřeba dodávka plynu sloužícího k vytápění pecí, protože si vyráběla svůj vlastní tzv. generátorový plyn. Poldovka byla tedy schopna existovat a fungovat bez jakéhokoli přístupu energií z vnějšku. Dovážel se pouze materiál, který byl potřebný k výrobě oceli (např. železná ruda, přísady jako mangan, vápno apod.)

V dobách své největší slávy byla Poldi jakýmsi „státem ve státě“, tedy samostatným a soběstačným objektem. Měla své lázně, rekreační střediska, a to dokonce i v cizině, předškolní zařízení (jesle, mateřské školky), pionýrské tábory pro děti, zdravotní péči, svou vlastní elektrárnu i vodárny a v případě válečného konfliktu měla i kryty, které byly plně vybaveny včetně operačních sálů.

Dnes z Poldi zbylo jen „ubohé“ torzo, v němž žijí pouze provozy jako třeba oce-

lárna, kovárna, z válcoven nezbyla žádná krom dřívější válcovny (ta ale patří do nové éry). Jsou zde i zbytky přidružených provozů (např. strojírna, což jsou bývalé mechaniky).

Nesmíme však opomenout významné události, které se vážou s Poldovkou. Dne 18. 7. 1893 byla patentována ochranná známka, na které je profil stříbrné ženské hlavy s pětipaprsčitou hvězdou nad čelem. V roce 1909 byla ocel Poldi použita na výrobu automobilu Blitzen Benz. POLDI MAXIMUM a POLDI TENAX (značky ocelí) byly použity roku 1930 při stavbě mostu Harbour Bridge v Sydney. V Poldi se dokonce začaly v roce 1969 vyrábět první chirurgické soupravy z korozivzdorných ocelí.

Sláva Poldovky začala upadat v 90. letech minulého století. Dnes funguje jen zlomek provozů, které jsou pod soukromými firmami.

Poldi je nedílnou součástí kladenské historie, a proto se jí budeme věnovat i v dalších číslech. Dozvíte se něco např. i o bývalých laboratořích či válcovnách. Můžete se těšit na fotky, které prozradí, jak některé objekty vypadají dnes.

Autor: Jana Hanzalíková, E1

Foto: Jana Hanzalíková

Nezapomenutelné setkání

Lednové představení *Klubu mladého diváka* nás zavedlo do *Divadla v Řeznické*. Ve třech jednoaktovkách vystupovala paní **Luba Skořepová**.

Vzhledem k tomu, že divadélko je pidi, nemají tam ani číslovaná sedadla, mohli jsme si tedy sednout kamkoliv, včetně první řady. Celé vystoupení paní Skořepové bylo brilantní, mistrně reagovala na atmosféru v hledišti a téměř čarovně improvizovala. Mnozí ji také právem za čarodějnici, v tom dobrém slova smyslu, považují.

Po závěrečném aplausu jsme zpozorovali kameramana, který nejen hlavní aktérku, ale i diváky naživo zabíral. No, a když nás pan režisér požádal, abychom navštívili místní (opět pidi) bar, nebylo možné odmítnout. Chtěl nás zvěčnit ve svém dokumentu.

Tak jsme se dostali k paní Skořepové nadosah. Zapálila si cigaretu (prý jen jednu denně, po představení), režisér pozval plnoleté studenty na decku bílého a zcela neformální beseda mohla začít. Letos v září bude Lubě Skořepové 90 let!!! Patří prý mezi nejstarší aktivně hrající herečky v Evropě. V současné době hraje v pěti představeních. Naše zvědavé kamarády zajímalo, jak si pamatuje texty, jak dlouho se je učí, kdy byla poprvé zamilovaná, co všechno pěstuje na svých zahrádkách, jak hodnotí dnešní mladou hereckou generaci.

Vypráví poutavě a velmi skromně. Zavzpomínala na své herecké kolegy (J. Wericha, D. Medřickou, J. Kemra), ale ty už my si téměř nepamatujeme. Asi bychom vyprávěli a poslouchali dlouho, ale autobus na nás netrpělivě čekal již déle než hodinu.

Poprosili jsme tedy o podpis, někteří i s věnováním, Aneta típla svoji neodmyslitelnou cigaretu a s velmi charismatickou postarší dámou jsme se rozloučili. Myslím, že kousíček z ní v každém z nás zůstal.

Autor: Avoxel

Zdroj obrázků: wikimedia.org,
osobnosti.cz, cas.sk, uapirot.cz

Rozhovor s učitelem, tentokrát V. Müllerem

Protože nám jedna nejmenovaná paní učitelka Komárková odmítla poskytnout rozhovor (ano, stále doufáme, že si to ještě rozmyslíte), museli jsme improvizovat. Takže otázky nejsou tolik promyšlené. Každopádně pan učitel odpovídal velice dobře, na to jak hloupé otázky mu byly kladeny. Tudiž mu děkujeme za trpělivost a přidáváme vám všem už dobře známé ponaučení, ze kterého se stejně nikdy neponaučíte a totiž: Nic se nemá nechávat na poslední chvíli.

Běžná otázka pro začátek – čím jste chtěl být jako malý?

Kosmonautem, popelářem a letcem. Ale člověk míní a ve finále je vše úplně jinak.

Jak si představujete pravý ráj?

Hlavně pohodička a z toho vyplývá všechno ostatní. Vše musí být ve správném poměru, ať už je to jídlo, pití nebo zábava. Zkrátka by tam mělo být všechno, co chci a to, co rád nemám, by tam být nemělo. To zní logicky, že?

Jakou máte rád hudbu?

Měl jsem různá období, ale dnes už se držím zásady, že nejlepší hudba je ticho. Všimněte si, jak začínáme na výrazné a hlasité hudbě a postupem času je to klidnější a klidnější. Takže teď si poslechnu tak maximálně rádio v autě nebo Bacha.

Máte facebook? Jaký na něj máte názor?

Facebook je fenomén, se kterým se musí počítat. Je to věc, která zasáhla do dění, hlavně u mladých lidí. Pokrok zkrátka nezastavíte, i kdybyste chtěli. Každopádně někdo je na tom silně závislý, někomu je to jedno a pak je tu pár lidí, co ho nemají a mezi ně patřím já.

A co říkáte na dnešní virtuální svět?

To je také velmi zajímavá věc. Platí zde ale stará známá zásada: „Nic se nemá přehánět.“ Je to zajímavý způsob odreagování se, ale musíte oddělit reálný život od virtuálního. Určitou výhodou je, že virtuálních životů můžete mít víc, ale pokud to přeženete, může se to stát vaší jízdenkou do Beřkovic.

Už vás někdy dohnal vztek k demolici?

Obvykle jsem poměrně klidný typ, ale alespoň 2x do roka člověka něco vytočí. Posledně to odnesly dveře. Nešly otevřít, tak jsem je prostě rozkopl. Pak jsem také ve vzteku prásknul mobilem o stěnu, protože nechtěl fungovat. A jednou mi kamarád hodil mobil do piva, ale to byl jeho problém. Teda pak to byl i můj problém, no.

Sportujete? Umíte tancovat?

Sportuji. V létě je to převážně kolo, hory, vodáctví a v zimě běžky a lyže. A co se tance týká, chodil jsem 2x do tanečních. Dobrovolně, podotýkám. Byl jsem i v pokračovacích lekcích. Takže základy mám, ale Fred Astaire zase nejsem.

Umíte vařit?

Svařením to u mne není vůbec slavné. Mé největší dílo jsou francouzské brambory. Pak umím uvařit také čaj, kafe, polévku z pytlíku nebo ohřát něco v mikrovlnce. Nikdy mě vaření nebavilo, něco kuchtit v hrnci a tak. Já i nerad jím. Jím, protože musím. Vaření je pro mě něco jako sníh, přijde a odejde.

Zpíval jste někdy karaoke?

Já a karaoke je kombinace nevhodná. Asi jako moje vaření, ale ještě horší. Zkoušel jsem to, ale byla to velká hrůza. Se zpěvem mám obrovské potíže. Neumím zpívat, nemám hudební sluch, takže zpívat můžu, ale všichni utečou. Je to jako odhánět myši.

Zakončení našeho rozhovoru bylo opravdu neobvyklé. Barča D. chtěla z pana učitele vymámit tajemství jeho bílých zubů, se kterými by mohl dělat reklamu na Colgate. Tajemství bohužel odhaleno nebylo, protože je to nejspíš dar od pána Boha. Místo toho nám pan učitel pověděl historku z jeho návštěvy Afriky, kdy se sám na vlastní oči přesvědčil, že jediné, co ve tmě můžete z černocho vidět, je jeho zářivě bílý úsměv.

Bára Hlinovská a Bára Dandová, S3A

Divadélko pro školy

Divadelní cestopis

4. února přijeli do naší auly dva herci z Divadélka pro školy, které sídlí v Hradci Králové. Pro prváky si připravili program s názvem Divadelní cestopis aneb Evropou od renesance po realismus.

Toto představení obsahovalo několik ukázek nejslavnějších evropských děl. Mezi těmito ukázkami jsme se seznámili i s životem jednotlivých dramatiků.

Začínalo se hned tragédií od anglického dramatika, kterého všichni moc dobře znají. Ano, mám na mysli Shakespeara a jeho hru Hamlet. Poté jsme se přenesli do Francie a to ke hře Zdravý nemocný od Molliéra. Zhlédli jsme i „hostinovou“ scénu hry Sluha dvou pánů od Carla Goldoniho. I když v samotné aule bylo teplo, ukázka z Gogolova Revizora nám připomněla ruskou zimu. Následovala romantická scéna Cyrana z Bergeracu od Edmonda Rostanda. Zde si vyzkoušela roli Roxany studentka prvního ročníku, která za podpory publika zvládla svou úlohu na výbornou. Cestopis končí u dějin českého divadla. Poslední ukázka byla z Maryši bratří Mrštíků. Bylo zachováno i nářečí, ve kterém byla hra napsána.

Divadélko pro školy a hlavně dva herci, kteří naši školu navštívili, sklídili u prvních ročníků velký úspěch. Nejen že jejich připravený program byl

poučný a informace se hodí do výuky, ale každý se i pobavil.

Autor: Jana Hanzalíková, E1

W+V

98%

SPOKOJENOST

Devadesát osm zúčastněných hodnotilo představení velmi kladně s tím, že by rádi představení viděli ještě jednou. Zbývající dvě procenta studentů se nezúčastnila z důvodu nemoci, tudíž nemohli soudit.

25. února se představilo pro třetí ročníky Divadélko pro školy, které začalo sklízet své úspěchy na hned začátku. Cílem bylo při-

blížit dobu a tvorbu Wericha a Voskovce. Duo dvou mužů předvádělo několik scének z jejich tvorby, většinou s ne moc pozměněným textem a i tak, že scénáře byly napsané před 2. světovou válkou, sklízeli náš potlesk.

Herci zapojovali naše spolužáky do děje (např.: Gerta, Medvěd, Tchoř, Johnny) čímž nás vtahovali více do děje. Neopomněli ani učitele, když si brali k sezení židle se slovy „i kantoři už kradou židle.“

Při představení, které bylo famózně promyšlené a doslova nabyté humorem, se smíchy lámala celá aula.

Z ohlasu mých spolužáků a myslím, že mluvím za všechny třetíáky, si přejeme, aby toto duo mohlo v naší škole ještě někdy působit.

Autor: Honza Mañas, S3B

Důl Barré

Dalším důlním dílem, na které se v tomto čísle podíváme, je důl Barré. Můžete ho znát i pod názvem Tuháňský důl, který se nachází v části Kladna zvané Vinařice.

Hloubení tohoto ne příliš známého dolu započalo v roce 1872. Za 4 roky bylo hloubení dokončeno a to v hloubce asi 443m. Profil jámy se pyšnil rozměry 6,6x2,2m. Mohlo se tedy začít s těžbou uhlí. V letech 1895 – 1897 byla vystavěna nová kotelna. Ta dodávala páru dokonce i pro místní elektrárnu. K budově kotelny patřil i komín o celkové výšce 48m. Potřebná voda byla dodávána 3 odstředivými čerpadly, která byla poháněna parním strojem a od roku 1911 elektromotorem.

Těžba byla na dole Barré zastavena v roce 1935. O několik let později, přesněji v roce 1965, došlo k zborcení jámové výztuže a to v hloubce 175m. Jáma se tak stala nesjízdnou a nebyla již k použití. V letech 1990 – 1991 byla oživena zlomová linie, což zapříčinilo sesunutí zásypu a také deformaci ocelové haly, která se nad jámou nacházela. Později bylo vše zabezpečeno. Rok 2000 se však zapisuje černým písmem do historie tohoto dolu. Poslední důlní objekty byly zdemolovány. Dnes již neexistuje ani bývalé nádraží Tuháň.

Důl Barré, nebo pokud chcete Tuháňský důl, tak skončil stejně, jako většina dolů v Kladně – upadl v zapomnění.

Autor: Jana Hanzalíková, E1

Zdroj obrázku: hornictvi.info

Weight pulling

Jednou z dalších disciplín, nejen v bull sportech, je královská disciplína weight pulling. Psi jsou rozděleni do skupin a úkolem je utáhnout co největší břemeno na vzdálenost 6 – 10 metrů za 90 sekund. Pes se smí pobízet pouze slovními povely.

Začínající váhu určuje pořadatel a každé kolo se zvyšuje. Přírůstek ale musí být po celou dobu +/-5% stejný. Kategorie se dělí na psy a feny do 20kg, do 25kg, do 30kg a nad 30kg.

Předchůdce pullingu u nás byla soutěž v tahu na 30 metrů v Peci pod Sněžkou roku 1985. Skutečná historie začíná 9. 5. 1992 prvním ročníkem Valašského pullingu ve Slavičíně. Pullingových soutěží poté začalo velmi přibývat, ale výsledky byly těžko srovnatelné. Podmínky se totiž u každé soutěže velmi lišily. To se změnilo vznikem Asociace pořadatelů ČMPP (Českomoravský pudingový pohár) v roce 2011, která ustanovila pravidla.

Kromě bull plemen se tento sport hodí především pro severská plemena, např. aljašský malamut, sibiřský husky, grónský pes nebo samojed.

Autor: Evža Stará, S2

Foto: Jana Jaklínová

Nadávky

Zamysleli jste se už nad tím, jaká slova používáte při naříkání či stěžování? Jaká mají slova základ a z čeho jsou odvozená? Většinou jsou tělesného nebo živočišného původu.

Začínáme je používat již v dětství, kdy je odposloucháme od slovně pestřejšího jedince. Většinou jsme tímto zasaženi už ve školce, kdy v podstatě nevíme, co dané slovo znamená, ale líbí se nám ho používat. Druhým nejčastějším místem je pak náš domov, kde slůvko třeba jen jednou vyslovené utkví nám v paměti.

Je zvláštní, že například používám jako nadávku slova, jež byla u našeho zrodu či slova, která vyjadřují pro nevegetariány potravu. Kdyby nebyla zařazena do slovníku vulgarit, byla by to stále obyčejná slova jako každá jiná. To, že je ale stavíme do pozice, kdy jimi odsuzujeme, či jinak nazýváme své protivníky, staví se do záporných rolí. Vezmeme-li v úvahu, že se tak rádi vyžíváme ve slovech, která vyjadřují části těla, která nás přivedla na tento svět, pak pro věřící je tímto slovem bůh.

Zkoušeli jste někdy oslovit vašeho protivníka slovy „ach, ty bože?“

Autor: Honza Mañas, S3B

Výroba run

Runy se dají vyrábět dvěma způsoby, a to buď na kámen, nebo na dřevo. My se podíváme na výrobu ze dřeva. Runy si samozřejmě můžete kdekoliv pořídit, ale při vlastní výrobě se s nimi více sblížíte a můžete si i procvičit svou zručnost.

Prvním bodem je sehnat správné dřevo. Nejoblíbenější je samozřejmě jasan – strom života, Tis, který symbolizuje runu Eoh a bříza symbolizující Beorc. Dále se používá jeřáb, který ochraňuje, vrba má silnou vazbu na Měsíc, dub symbolizující sílu, líska jako mužský symbol spirituální autority, jablonoň, která je spojena s láskou a hloh – ochranný bratr trnky. Nejlepší doba pro sběr je jaro a léto.

Nejlepší je strom, ke kterému máme nějakou vazbu. Například ze zahrady. Ke stromu by se měl přiložit menší obětní dar (např. pentle) a požádat ho o svolení. Poté si najdeme co nejrovnější větev dlouhou okolo 30 cm. Tu nařežeme na 24 plátků o šířce 4 – 10mm. Samozřejmě jich můžeme nařezat o pár víc, kdybychom někteří zkazili. Nařezané plátky je dobré očistit z obou stran smírkovým papírem, aby byly hladké. Kůra po obvodu se nechává.

Na plátky si můžeme runy předkreslit a poté je vyrýváme nožem, rydlem apod. Toto by se mělo dělat při jednom sezení. Pokud není taková možnost, měly by se vyrývat na třikrát podle svých aettir – skupin.

Po výrobě musí následovat také posvěcení. Nejprve runy omyjeme čistou vodou, nejlépe z potoka či nějaké říčky. Následně zapálíme svíčku či vykuřovadlo a každou runu přejdeme přes dým. Ideální je poté světit runy vlastní krví, kterou můžeme smíchat s akrylovou barvou nebo červeným inkoustem. Samozřejmě můžete krev vynechat a použít jen barvu nebo inkoust. Při barvení by se mělo opakovat jméno runy a poté pronést slovo „alu“, což runy zapečetí. Po natření necháme runy uschnout a nakonec je ještě přetřeme bezbarvým lakem nebo kvalitním voskem pro zakonzervování.

Vyrobené runy slouží především k věštění ostatním lidem, popř. z nich můžeme udělat amulety a zavěsit si některou na krk podle jejich významu.

Autor: Evža Stará, S2

Zdroj obrázku: vestba.eu

Ještě vyšší mrakodrap

V saúdskoarabské Džiddě má vyrůst ještě vyšší mrakodrap než v Dubaji.

Jmenovat se bude Kingdom Tower a má mít výšku 1 007 metrů (Dubajská věž 828 m). Původní výška měla být 1 600 metrů, ale od tohoto plánu se upustilo. O této stavbě se uvažuje od roku 2008, teprve nyní však byly podepsány poslední papíry, které stavbě bránily. Stavba by se měla konstruovat 5 let. Počítá se, že bude obsahovat 156 pater. Výtahů je plánováno veliké množství. Počítá se s 59 vícepodlažními výtahy, 54 jednopodlažními a 5 dvoupodlažními výtahy. Dále pak 12 eskalátory. Vyhlídková terasa, která bude čnít z budovy, bude mít 30 metrů v průměru.

Mrakodrap bude poskytovat přístřeší pro kanceláře, hotel a observatoř, do které se budete moci svézt výtahem, který pojede 10 m/s.

Je zde ale vysoká pravděpodobnost, že o několik let později (2019) vyroste další mrakodrap, který Kingdom Tower přeroste s „drobným“ náskokem 43 metrů.

Autor: Honza Maňas, S3B

Zdroj obrázku: idnes.cz

Velikonoce a jejich tradice, zvyky, symboly

Tak jako jsme vám v období Vánoc připomněli tradice a zvyky těchto svátků, nemůžeme samozřejmě opomenout i druhé nejoblíbenější svátky v roce - Velikonoce. Každý z nás určitě zná aspoň pár velikonočních zvyků a tradic, ale jsou určitě i takové, o kterých jste ještě neslyšeli.

Týden před Velikonocemi se nazývá Pašijový týden a každý den v týdnu má svoje jméno.

Květná neděle - během tohoto dne si lidé přinášejí domů vrbové větévky s kořičkami a zdobí si je velikonočními motivy. Tato neděle je šestá postní, tudíž i poslední.

Půst trvá 40 dní a začíná Popeleční středou.

Modré pondělí - poslední masopustní pondělí.

Šedivé úterý - v tento den se vyklízelo a čistilo obydlí.

Škaredá (Sazometná) středa - v Bibli se píše, že právě v tento den byl zrazen Ježíš. Tradicí je v tento den vymetat komíny a celý den se usmívat, aby nám úsměv vydržel i po celý příští rok.

Zelený čtvrtek - jeho název je odvozen od nošení mešního roucha stejné barvy v tento den. Mezi zvyky se řadí svěží vlažná sprcha (nemoci pak nemají šanci), veškeré maso a pochutiny nahradí zelenina a nakonec sladká tečka: pečení jidášů potíraných medem.

Velký pátek – je den Kristova ukřižování. Podle pověsti se otevírají hory a vydávají své poklady. Je zvykem, že se odkládají veškeré práce na zahradě a nepere se prádlo.

Bílá sobota – tímto dnem končí 40 denní půst. Pečou se mazance a beránci, pletou se pomlázky (většinou z vrbového proutí) a zdobí vajíčka.

Velikonoční neděle – nebo také Boží hod Velikonoční. Den Kristova z mrtvých vstání.

Červené (Velikonoční) pondělí – je neodmyslitelně spojeno s hodováním a následným mlsáním utržených dobrot.

Velikonoce nejsou jen tento poslední postní týden, ale jsou s nimi také spojeny symboly, které k nim neodmyslitelně patří. Například beránek, který symbolizuje člena

božského stáda, nebo kříž, který je chápán jako spojení lidského a božského světa. Dále také velikonoční oheň jako symbol zmrtvýchvstání Ježíše, velikonoční svíce bílé barvy (bílá barva značí naději) zdobená motivy kříže, velikonoční vajíčko jako symbol úrodnosti, plodnosti a vzniku života.

Autor: Karolína Rosecká, E3

Zdroj obrázku: kalendarakci.atlasceska.cz

Pražský Majáles 2013

Jaro je za dveřmi a to znamená jediné - začíná sezóna hudebních festivalů. Chystáte se tentokrát na nějaký, ale nevíte na který? Teď se podíváme na jeden z nich, který se bude konat sice až **30. 4.**, ale nikdy není na škodu vědět něco v předstihu a obzvláště tehdy, kdy lístky jsou už v předprodeji.

Nejprve ale něco o tomto festivalu. Nese jméno Majáles a koná se ve více městech České republiky. Já mám na mysli tentokrát Pražský Majáles, protože ten je nám bezpochyby nejbližší. Jsou to studentské oslavy příchodu máje. Toto je již 9. ročník, kterého se zúčastňují nejen známé kapely, ale i začínající studentské kapely, které zde dostávají šanci se předvést.

Pokud se rozhodnete oslavit i vy příchod máje právě na tomto Pražském Majálesu, máte šanci vidět např. skupiny: Kryštof, Mandrage, Chinasky, MIG 21, Monkey Business, Vypsaná fixa, Xindl X a další. Navíc uslyšíte třeba i Tomáše Kluse, Majka Spirita nebo Michala Hrůzu. Ze studentských kapel to bude Obzor iluzí, Bloodline, Kluci z marmelády, IN TOUCH, naši známí: Setoplete apod. Většina těchto studentských kapel jsou z VŠE, ČVUT, UK nebo z některých gymnázií.

A teď to nejdůležitější – vstupenky! V předprodeji je koupíte samo sebou nejlevněji. Do 19. 4. máte šanci pořídit vstupenky na Pražský Majáles „jen“ za 399,- Kč. Od 20. 4. lístky koupíte o stovku draž, tedy za 499,- Kč. Pokud se chystáte koupit si vstupenky až na místě, tak vás s tímto rozhodnutím zklamu. Na místě vstupenky nebudou, a tak pokud jste rozhodnutí, neotálejte a pořiďte si je co nejdříve.

Autor: Jana Hanzalíková, E1